

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 4T/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517010219
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Sonderlichová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7517010219.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, samosudca Mgr.Iveta Sonderlichová na hlavnom pojednávaní konanom 23.10.2018 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm.a/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovanú P. T., nar. XX.XX.XXXX v Košiciach-Šaci, trvale bytom Y. XX, K., L. spod obžaloby okresného prokurátora sp.zn. 1Pv/210/16/8806 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona na skutkovom základe, že

v období od 01.01.2016 doposiaľ neumožnila styk otca s maloletou B. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola zverená do jej starostlivosti napriek tomu, že Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 19P/96/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.09.2013 je oprávnený stretávať sa s dcérou každý párný kalendárny týždeň v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. , každú druhú sobotu v nepárnom kalendárnom týždni od 10.00 hod. do 18.00 hod., počas Vianoc dňa 26.12. od 10.00 hod. do 18.00 hod., dňa 06.12. od 16.00 hod. do 18.00 hod. vždy bez prítomnosti matky s tým, že v stanovený čas prevezme dieťa pred miestom bydliska matky v stanovený čas na ukončenie styku tam dieťa odovzdá a to napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Košice- okolie č.k. 19Em/1/2014 zo dňa 16.12.2014 , ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.07.2015 a uznesením Okresného súdu Košice okolie č.k. Em/1/2014 zo dňa 24.11.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2015 jej bola opakovane uložená pokuta v občianskom konaní a to tým spôsobom, že v mesiaci október 2014 vycestovala do Nemeckej spolkovéj republiky, kde sa zdržiava doposiaľ s maloletou B. T., čím ďalej bráni v styku otca s maloletou

lebo skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od roku 2011 začala pracovať v Slovenskej republike Nemecko ako opatrovateľka z dôvodu lepšieho finančného zabezpečenia svojich detí. Vzájomné odlúčenie mal. B. ako aj ona ťažko niesla. Komunikovali prostredníctvom Skype kamery, mobilného telefónu. Zo vzájomných rozhovorov zistila, že dieťa sa negatívne vyjadruje o otcovi / poškodenému/ a bráni sa styku s poškodeným. Ako dôvody uvádzala vzťahový problém s poškodeným pre jeho výchovné metódy. Pri jednom rozhovore s dcérou cez Skype kameru nadobudla podozrenie, že ju poškodený môže sexuálne zneužívať. Vrátila sa domov , s dcérou absolvovala psychologické vyšetrenie. Podľa vyjadrenia lekárky ide o sexuálne obťažovanie. Rozhodla sa preto dieťa vziať so sebou do SRN . O zisteniach informoval aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny , odbor sociálno-právnej ochrany detí . Od júna 2014 poškodený prestal mať záujem o dieťa , nevyužíva súdom určené termíny styku s maloletou a tak odišla aj s maloletou do SRN, kde žije s maloletou doposiaľ v spoločnej domácnosti jej priateľa. O tejto skutočnosti poškodeného neinformovala. Trestné oznámenie na poškodeného nepodala.

Podľa jej tvrdení nebráni styku poškodeného s dieťaťom, tento mal možnosť zistiť si adresu ich súčasného pobytu. Adresu bydliska poskytla policajným orgánom vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. V SRN v júni 2017 podala na súd návrh na úpravu práv a povinností k mal. Laure v ktorom sa dožaduje zákazu styku poškodeného s maloletou. Konanie nie je skončené.

Poškodený svedok I. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je otcom mal. B. a styk s maloletou mal určený súdnym rozhodnutím. Naposledy sa s mal. stretol 17.5.2014. Dieťa si preberal väčšinou od starej matky maloletej, obžalovaná bola pracovne v SRN. Keď si pre dieťa prišiel v júni 2014, obžalovaná mu oznámila, že dieťa je choré, z diaľky ukazovala nejaký papier. Styku s dieťaťom sa následne domáhal v termínoch určených súdnym rozhodnutím deväťkrát, avšak bezvýsledne. Neskôr sa sprostredkovane dozvedel, že obžalovaná s maloletou odišli bývať do Nemecka. Ešte v roku 2013 podal na súd návrh, predmetom ktorého je zverenie mal. B. do jeho osobnej starostlivosti, aj obžalovaná podala návrh na udelenie súhlasu na vycestovanie mal. do Nemecka. Konania doposiaľ neboli skončené.

Tvrdenia obžalovanej o zneužívaní dcéry považuje za scenár „očierňovania“ jeho osoby, doposiaľ obžalovaná ani nepodala trestné oznámenie. Podľa jeho tvrdení s maloletou mali vytvorený pevný vzťah, táto ho s radosťou navštevovala.

Návratu dcéry na územie Slovenskej republiky sa domáhal súdnou cestou, avšak bezúspešne. O právnu službu požiadal advokáta I. C.Á. J. v Košiciach, ktorý sa vecou zaoberal.

4T/14/2017-239-

Skutkový stav bol objektivizovaný listinnými dôkazmi :

Podľa rozsudku Okresného súdu Košice- okolie 19P/96/2013 zo dňa 14.8.2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice -okolie 19P/96/2013 zo dňa 15.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.09.2013 bola schválená rodičovská dohoda o výchove maloletého dieťaťa v časti úpravy styku otca s maloletou B., na základe ktorej bol otec oprávnený sa stretávať s maloletou každý páry kalendárny týždeň v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod.

každú druhú sobotu v nepárnom kalendárnom týždni od 10.00 hod. do 18.00 hod.

počas Veľkonočnej Nedele od 10.00 do 18.00 hod.

počas Vianoc dňa 26.12. od 10.00 hod. do 18.00 hod.

dňa 06.12. od 16.00 do 18.00 hod., vždy bez prítomnosti matky s tým, že otec je oprávnený v stanovený čas prevziať dieťa pred miestom bydliska matky a v stanovený čas na ukončenie styku tam dieťa odovzdá.

Uznesením Okresného súdu Košice- okolie sp.zn. 19Em/1/2014 zo dňa 16.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8CoP/42/2015 zo dňa 30.06.2015 bola obžalovanej uložená pokuta vo výške 200 Eur za neplnenie rozsudku Okresného súdu Košice- okolie sp.zn. 19P/96/13 zo dňa 14.8.2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice -okolie 19P/96/2013 zo dňa 15.10.2013 s tým, že opakovane bezdôvodne neumožnila styk poškodeného s maloletou B..

Uznesením Okresného súdu Košice- okolie sp.zn. 19Em/1/2014 zo dňa 24.11.2015 bola obžalovanej opakovane uložená pokuta vo výške 200 Eur za neplnenie rozsudku Okresného súdu Košice- okolie sp.zn. 19P/96/13 zo dňa 14.8.2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice -okolie 19P/96/2013 zo dňa 15.10.2013 s tým, že opakovane bezdôvodne neumožnila styk poškodeného s maloletou B..

Zo správy Centra pre medzinárodnú ochranu detí a mládeže Bratislava /CIPC/ vyplýva, že poškodený sa dňa 19.03.2015 obrátil na centrum so žiadosťou o návrat dieťaťa, centrum požadovalo od poškodeného doklady, ktoré poškodený nepredložil. Poškodený ako aj jeho právny zástupca boli niekoľkokrát urgovaní, naposledy 20.07.2015 emailom. Vec sa vedie ako otvorená pod č.US 35/2015 avšak poškodený nespolupracuje.

Zo spisu Okresného súdu Košice- okolie sp.zn. 19P/344/2013 bolo zistené nasledovné:

Poškodený podal dňa 18.11.2013 na tunajší súd návrh na úpravu práv a povinností k maloletej B. , ktorým navrhol , aby bola maloletá počas neprítomnosti obžalovanej na území Slovenskej republiky zverená do jeho opatery.

4T/14/2017-240-

V tomto konaní obžalovaná podala protinávrh a požiadala súd o udelenie súhlasu s vycestovaním maloletej B. do Spolkovej republiky Nemecko na dobu troch kalendárnych rokov a v tomto smere navrhla upraviť styk poškodeného s maloletým dieťaťom. Poškodený v priebehu konania pozmenil svoj návrh tak, že žiadal súd, aby maloletú zveril do jeho výchovy a opatery a obžalovanú zaviazal prispievať na výživu vo výške 100 Eur. Obžalovaná dňa 12.10.2016 podala návrh na zastavenie konania pre nedostatok právomoci súdu Slovenskej republiky. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Košice-okolie , ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.05.2018 vyplýva, že k premiestneniu maloletej B. do Spolkovej republiky Nemecko došlo dňa 14.10.2014 a od tej doby je maloletá nepretržite s matkou v Nemecku. Ďalej sa konštatuje, že poškodený žiadal o návrat maloletej do krajiny obvyklého pôvodu, avšak návratové konanie v Nemecku sa nezačalo, nakoľko sa nevyvinula potrebná spolupráca.

Zo spisu Okresného súdu Košice I. sp.zn. 21P/88/2015 bolo zistené, že poškodený prostredníctvom právneho zástupcu advokáta I. C. J. podal dňa 01.06.2015 návrh o vrátenie maloleteho dieťaťa na územie Slovenskej republiky. Rozsudkom Okresného súdu Košice I. zo dňa 08.06.2015 bolo konanie zastavené s odôvodnením, že Okresný súd Košice I. nie je vecne ani miestne príslušný na predmetné konanie , lebo maloletá sa pravdepodobne zdržiava v inom členskom štáte EU - Nemecká spolková republika na bližšie neurčenom mieste. V odôvodnení tohto uznesenia súd prízvukuje , že na konanie je príslušný súd iného členského štátu , konkrétne súd príslušný podľa právnych predpisov Spolkovej republiky Nemecko odkazujúc na Haagsky dohovor 1980 o Občianskych aspektoch medzinárodných únosoch detí z 25.10.1980 ako aj Nariadenia rady /ES/ č. 2201/2003 článok 11 odsek 2, 12,13. Na základe odvolania proti predmetnému uzneseniu Okresnému súdu Košice I. Krajský súd v Košiciach svojim uznesením sp.zn. 7Cop/190/2015 zo dňa 21.8.2015 vyššie citované uznesenie potvrdil. V predmetnej veci právny zástupca poškodeného podal dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky . Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto právnej veci uznesením sp.zn. 6Cdo/890/2015 zo dňa 18.08.2016 dovolanie odmietol, pričom potvrdil správnosť záverov vyslovených Okresným súdom Košice I. a Krajským súdom v Košiciach, pričom argumentáciu dovolateľa považoval za rozporuplnú a zmätočnú , ktorá nemá žiadnu oporu vo vyššie citovaných článkoch dohovoru.

Z listinného dôkazu na čl. 57 - 62 súd zistil, že obžalovaná podala na Okresný súd Deggendorf , SRN dňa 20.09.2016 návrh na zmenu rozsudku Okresného súdu Košice- okolie ohľadne styku poškodeného s maloletou B. tak, že zakáže styk poškodeného s dieťaťom. Obžalovaná v odôvodnení tohto návrhu popísala okolnosti, za ktorých odišla s maloletou do Spolkovej republiky Nemecko s dôrazom na lekársku správu Detskej psychiatričky MUDr. P. O.. Uviedla, že

4T/14/2017-241-

maloletá v Nemecku žije v stabilnom prostredí, dobre prosperuje a má pozitívny vzťah k nej ako aj k jej druhovi, pričom u nej pretrvávajú obavy z toho, žeby musela navštevovať svojho biologického otca na Slovensku. Pretože sa sprostredkovane dozvedá o vyhrážkach poškodeného , neodvažuje sa s maloletou cestovať na územie SR cca 2 roky.

Za daného stavu veci možno konštatovať , že poškodený svojím postojom k otázke navrátenia maloleteho dieťaťa prišiel o možnosť dosiahnuť stav, aby maloletá B. bola vrátená z územia Nemecka, kde bola premiestnená bez súhlasu otca / poškodená / či bez súhlasu súdu.

Na základe vyššie uvedeného súd preto rozhodol tak, ako to uviedol vo výroku tohto rozhodnutia , nakoľko nie je možné vyvodzovať trestno-právnu zodpovednosť obžalovanej za obdobie, kedy maloletá

už mala obvyklý pobyt v inom štáte a v súčasnosti neexistuje rozhodnutie, ktoré by ukladalo obžalovanej povinnosť vrátiť sa s maloletou B. T. na územie Slovenskej republiky. Za tejto situácie je zrejmé, že neprichádza do úvahy ani súdny výkon rozhodnutia, ktorým bol upravený styk otca s maloletou / 19P/96/2013/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice - okolie.